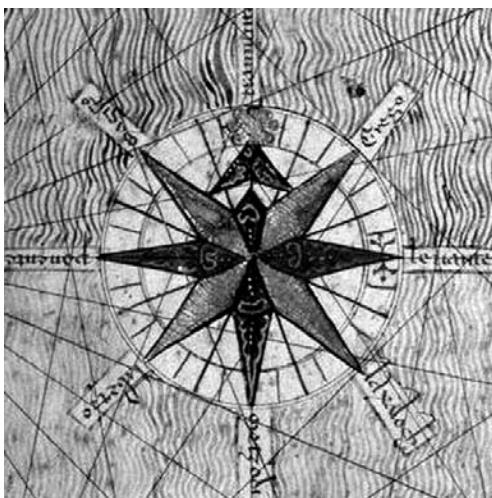

JORDI-LLUÍS RIGOL

ON ÉS LA MÚSICA?

CANTATA PER A COR D'INFANTS, PETIT COR,
QUARTET DE FUSTES, PIANO I NARRADOR

Conte: Enric Estany

On és la música?

Cantata per a cor d'infants, petit cor, quartet de fustes (flauta, oboè, clarinet, fagot), piano i narrador.

© Música: Jordi-Lluís Rigol

© Conte: Enric Estany

© Drets cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna 10, Entl. 3a - 08002 Barcelona
<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

1a edició: juny de 2006

Exemplar imprès el 14 de juny de 2006

Imprès a DINSIC PRINT

Santa Anna 10, Entl. 3a - 08002 Barcelona

Dipòsit legal: B-32.246-2006

ISMN: M-69210-442-1

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Material de lloguer (partitura general i partitells):

DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna 10 Entl. 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

On és la música?

*Cantata per a cor d'infans, petit cor,
quartet de fustes, piano i narrador*

Música: Jordi-Lluís Rigol / Conte: Enric Estany

La cantata *On és la música?* es va estrenar el juny de l'any 1993 al concert de fi de curs de l'escola IPSI. La versió que es va fer aleshores era més extensa i comptava amb un cor femení que intervenia en diferents moments. Vaig creure oportú fer una revisió uns anys més tard, eliminar aquests fragments i deixar-la tal com està en aquesta edició. El resultat crec que és millor, així l'obra queda molt més compacta i homogènia.

Aquesta és una cantata més simfònica que l'anterior *El País de la No-memòria*, també publicada en aquesta col·lecció. Requereix un cor nombrós que es pugui dividir en tres veus en alguns moments. Quan aparegui la indicació petit cor voldrà dir que el nombre de cantaires s'ha de reduir força; aquest cor més restringit sorgeix quan necessitem menys so per crear una atmosfera molt més màgica i intimista.

S'hauria de treballar també molt el fraseig, especialment en els fragments lents i lligats, perquè la música tingui molta profunditat i mai no perdi la línia i la tensió.

Quan apareixen textos parlats, crits o frases pronunciades per un sol nen o nena o tot el cor és molt important que estiguin molt assajats i siguin molt precisos perquè no quedi mai com una improvisació o quelcom fora de la forma general de la cantata.

A l'hora de triar la veu que faci l'únic tros de solista s'ha de pensar sobretot en la versió orquestrada perquè no quedi tapada pels instruments de vent i el piano. Ha de ser una veu amb presència i personalitat que tingui un registre ampli tant en la part greu com en

els aguts. Només en el cas que no es trobés una veu infantil s'hauria de substituir per una d'adult.

Els cantaires del cor haurien de tenir una edat a partir dels 8 o 9 anys per poder cantar aquesta música amb suficient seguretat per gaudir-ne. També és molt important que al mateix temps que s'aprèn la cantata es faci una feina rigorosa de treball de la veu.

Les dues versions, tant la de piano com la instrumentada per quartet de fusta i piano, han de comptar amb bons instrumentistes que donin seguretat i realcin el resultat final de l'obra.

Les narracions han de ser austeres, mai exagerades i s'han de fer amb pocs intervals de pausa per no trencar el ritme general de l'obra.

Vull agrair a l'Enric Estany que imaginés i escrivís una història tan adient i plena d'emocions com aquesta, i també una vegada més a DINSIC Publicacions Musicals, S.L. per publicar aquesta cantata i fer que tothom qui vulgui la pugui conèixer.

Jordi-Lluís Rigol
Barcelona, gener de 2006

CANTATA INFANTIL

ON ÉS LA MÚSICA?

Música: Jordi-Lluís Rigol
Conte: Enric Estany

NARRADOR/A: El relat que tot just començo a explicar-vos bé podria assemblar-se a una llegenda quasi oblidada d'aquelles que, amb sort, encara podeu escoltar de boca d'algun avi o àvia que viuen a les masies del nostre país, o a un conte que als nois i a les noies els agrada llegir o sentir repetides vegades. Jo penso que té una mica de tot això.

Fotocopiar les partitures és il·legal

Andante tranquilo (♩ = 76)

Flauta *mp*

Oboè

Clarinet Sib

Fagot

Cor I

Cor II

Cor III

Andante tranquilo (♩ = 76)

Piano

[illegible]

179

Fl.

Ob.

Cl.

Fg.

C I

C II

C III

Piano

mf

p

p

mp

ca. No re - cor - dem qui ens ha ro - bat la mú - si - ca. No re - cor - dem qui ens ha ro - bat la mú - si - ca. No re - cor -

No re - cor - dem qui ens ha ro - bat la mú - si - ca.

No re - cor - dem qui ens ha ro - bat la mú - si - ca.

184

Fl. *mp* *p*

Ob. *mp* *pp*

Cl. *mp* *pp*

Fg. *mp* *pp*

Cor *p* *pp* *Con sentimento*
dem, no re-cor - dem, no...

Piano *mp* *p* *pp*

NARRADOR/A: Els dies següents van ser desastrosos. Els vaixells no podien sortir a pescar perquè al poble es van succeir una tempesta rera l'altra. Quan semblava que perdien intensitat –cosa que no era mai certa– en Jan sortia de casa i cercava l'explicació. Un dia va trobar un vianant a qui li va comentar els fets tan estranys que vivia el seu poble.

Algú molt poderós ho ha hagut de fer – va dir el vianant -. La música no es pot perdre així com així. Quina mena de tempesta pateix el teu poble? – va preguntar.

Tempesta de vent – va dir en Jan. Vostè sap qui ens ha pres la música? –afegí -. I el vianant respongué:

187 *Moderato molto cantabile* (♩ = 88)

Fl. *mp*

Ob. *mp*

Cl. *Molto cantabile* *mf* *mp*

Fg. *mp*

Cor *mp* La mú-si-ca del teu po-ble es-tro - ba en mans d'al-gú d'a-

Piano *Moderato molto cantabile* (♩ = 88) *mp*